

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

Výroční správa biskupa ECAV v ČR za rok 2020

predložená na synode ECAV v ČR

v Prahe

---

konanej dňa 21. novembra 2020

Evangelická církev a.v. v ČR
V Jirchářích 14/152
110 00 Praha 1
mobil: +420 721 369 750
www.ecav.cz

ROK vyznání
a pokory

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

I. Časť

Text: Keď sa pominula sobota, Mária Magdaléna, Mária Jakubova a Salome nakúpili voňavých vecí, aby šli a pomazali Ho. A v prvý deň po sobote, keď slnko vyšlo, prišli k hrobu a hovorili si: Kto nám odvalí kameň od otvoru hrobu? Ale keď pozreli, videli kameň odvalený; a bol veľmi veľký. Keď vošli do hrobu, uzreli mládenca oblečeného do bieleho rúcha sedieť na pravej strane, a preľakli sa. On im však povedal: Nebojte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, toho ukrižovaného? Vstal, niet Ho tu; ajhľa, miesto, kam Ho boli položili. Ale choďte, povedzte Jeho učeníkom, aj Petrovi, že vás predchádza do Galiley; tam Ho uvidíte, ako vám povedal. I vyšli a utiekli od hrobu, lebo sa ich zmocnila hrôza a boli bez seba; a nikomu nič nepovedali, lebo sa báli.

Tohtoročnú správu biskupa začínam evanjeliou správou o vzkriesení Pána Ježiša. V tejto správe nám znie slovo povzbudenia pre súčasnú situáciu, ktorá poznamenala celý uplynulý rok a pravdepodobne bude ešte nejaký čas ovplyvňovať život spoločnosti, ale aj našej cirkvi v súvislosti s pandémiou covid-19. Po minuloročnej synode sme sa pustili do plnenia úloh, ktoré sme prijali a plánovania všetkých aktivít od koncertov, výstav Juraja Tranovského, duchovný víkend, výlet po stopách Juraja Tranovského a ďalšie. Všetko ale bolo inak od marca 2020. Človek mieni, Pán Boh mení. A aj v tejto neľahkej situácii nás svojim slovom posilňuje, keď nám hovorí: Nebojte sa!

Je tu hrob ako symbol pominateľnosti človeka, ktorého nebol uchránený vo svojej chvíli ani Syn Boží.

Je tu kameň ako prekážka pre slabého človeka, ale nie pre silného Boha.

Je tu mládenec ako ten, ktorý zvestuje radostné evanjelium.

Je tu strach, ktorý však má byť prekonaný.

Podobnosť dnešnej situácie s evanjeliou správou je v tom, že sme ako učeníci Pána Ježiša. Učeníci po Veľkom piatku, keď pochovali Pána Ježiša sedeli doma. Respektíve pochoval ho Jozef z Arimatie a o ostatných sa nedočítame nič. V tejto chvíli nezohrávajú žiadnu úlohu. Majster je v hrobe. Čo očakávať? Ako sa k nim zachová spoločnosť? Môžeme sa iba dohadovať, čo všetko prežívali, v akom duchovnom a duševnom rozpoložení sa nachádzali, na čo mysleli.

Tak sme značnú časť roka v istom zmysle sedeli aj my v cirkvi – doma, uzavretí, ohraničení opatreniami. Možno už čakáme, že tá celá situácia skončí. Myslíme na dopady na ekonomiku ale aj duševné a duchovné zdravie svoje, či svojich blízkych. Mnohí prišli o svojich blízkych a to je zraňujúce. Mnohí zomreli – sú alebo budú v hrobe. Zvesť evanjelia však hovorí, že táto situácia nie je bez budúcnosti. Nie je to bodka za skončenou slohovou prácou. A preto sa my dnes nepodobáme učeníkom bez úlohy a bez evanjelia a Jeho radostnej zvesti. Lebo ono zvestuje: „Vstal, niet Ho tu; ajhľa miesto, kde ho boli položili.“ Mk 16, 6b To miesto je prázdne a úlohou nás ako cirkvi Pána Ježiša je práve v týchto časoch toto zvestovať.

Podme milí bratia a sestry za vzkrieseným Ježišom hneď ráno. Mária Magdaléna, Mária Jakubova a Salome nečakali. Ich motivácia bola iná ako naša. Podobne ako učeníci síce od Pána Ježiša počuli o vzkriesení ale zrejme na to ani nepomysleli v situácii keď išli k hrobu. Mali také prirodzene ľudské a tradičné úmysly. Čo sme nestihli urobiť v piatok, dokončíme po sviatočnom dni a nakúpili voňavých vecí, aby Pána Ježiša pomazali a tým dokončili pohrebný obrad a všetky záležitosti s tým súvisiace. Nedokončili, pretože Boh zmenil všetko.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

Čím nám tieto ženy sú dnes príkladom je ich odhodlanie. Hneď ráno, keď vyšlo slnko, prišli ku hrobu. Na základe tejto evanjeliovej správy kresťania očakávajú vzkriesenie s východom slnka. Zaiste to môže byť veľmi symbolické a idylické byť s východom slnka zhromaždení v spoločenstve a aj emocionálne prežiť ten radostný okamih vzkriesenia Pána Ježiša.

Ale to hneď ráno nám zaznieva aj v inom kontexte nášho života. Ako začíname deň? Taký ten bežný, pracovný deň. Vstaneme, vypijeme kávu, alebo si dáme raňajky, umyjeme sa... Každý z nás má už možno vypestovaný akýsi ranný rituál, čo všetko a v akom poradí urobí. Možno do toho tradičného rituálu patrí aj ranný zhon: Zobudiť deti, vychystať ich, skontrolovať, či niečo nezabudli, popritom už ráno odpovedať na niektoré maily, a podobne. A popritom nám neostáva čas na to, aby sme ho začali ako tieto ženy. S myšlienkou hneď ráno byť s Pánom Ježišom. Do toho nášho každodenného rituálu zaraďme aj chvíľu s Pánom Ježišom. Zo začiatku nám možno napadne myšlienka, že je to neuskutočniteľné. Nebudeme si vedieť predstaviť, že by to tak mohlo byť. To by som prirovnal k tomu privalenému kameňu o ktorom si ženy mysleli, že je privalený a nebudú sa môcť k Pánovi Ježišovi dostať. No oni šli, kameň bol odvalený a cesta otvorená. Každý deň, hneď ráno začínajme so vzkrieseným Pánom Ježišom.

Hneď ráno však môže mať ešte iný kontext. Je mnoho ľudí, ktorí si myslia, že viera je len pre starších. Že to pre deti a mladých ani nie je. Ani neviem spočítať, koľkokrát som sa stretol už s postojom, že rodičia deti vychovávajú bez toho, aby ich viedli k viere. Pán farár, keď vyrastú, sami si vyberú. Nemôžem s takýmto postojom súhlasiť. Keď deti nebudeme vychovávať od mladosti k viere v Pána Ježiša, nebudú si mať z čoho vyberať. Nebudú ho poznať. Uvidia len obal a ten nemusí byť vždy príťažlivý. Budú poznať iba život bez Neho. A my ako rodičia a krstní rodičia sme pri ich krste sľubovali Pánu Bohu, že ich k viere budeme viesť a vo viere vychovávať. Na čo deti dávame krstiť, keď ten sľub neberieme vážne a nemyslíme vážne. Toto dnešné radostné ráno nech nás povzbudí naplňovať naše sľuby dané Pánu Bohu. A možno uviesť ešte ďalšie a ďalšie dôvody pre to, aby sme hneď od rána života privádzali aj deti k Pánovi Ježišovi.

Za vzkrieseným Pánom Ježišom poďme za každých okolností. Učeníci sa mohli vyhovárať na okolnosti v spoločnosti, ktoré ich odradili od toho, aby za Pánom Ježišom išli. Tak je to aj dnes. Vždy sa nájdú okolnosti prečo nie. Nehodí sa to, máme iný program, deti sú unavené, potrebujú si oddýchnuť, pospať, treba ísť do prírody a tak ďalej. Aj tie spomínané ženy si mohli nájsť okolnosti, ktoré by im boli dobrou výhovorkou prečo nejst k hrobu. Opäť by som využil ten obraz privaleného kameňa k otvoru hrobu. Ten kameň je prekážkou. No ani tá tie ženy neodradila. Viac menej si na to spomenuli vo chvíli, keď už boli na ceste.

Za Pánom Ježišom poďme za každých okolností. Cesta viery nie je jednoduchá. Pretože vo svojom živote máme počítat s naplnením Božích zaslúbení ako s istotou, že sa tak stane. V živote viery sa stretáme často so situáciou, kedy si myslíme, že kameň je zavalený. To znamená, že je ten problém pre nás neriešiteľný. Deje sa ale to, čo nevieme ani popísať, ani vysvetliť. Či nemáme tú skúsenosť viery, že Boh vyriešil, čo bolo neriešiteľné? Či neodvalil už mnohokrát v našom živote kameň, ktorý bol pre nás príťažký? Či sa nestalo už veľaokrát, že zo situácie, kde sme nevideli žiadne riešenie a východisko nás Boh už vyviedol. Ja dnes môžem vyznať, že už veľaokrát Pán Boh takto v mojom živote, v živote našej rodiny pôsobil. A určite tak pôsobil aj pri Vás. Nevidíme to? Znovu si pripomeňme vždy v ťažkej situácii. Pane, kameň je odvalený. To, čo sa mne zdá ako neriešiteľné, Ty vieš vyriešiť. Posilni moju vieru, aby som nerezignoval, nevzdal sa, ale naopak aj v tejto situácii obstál vo viere.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

Za vzkrieseným Pánom Ježišom až do Galilei. Ženy nenašli v hrobe Pána Ježiša a ani Jeho telo. Ale našli tam mládenca oblečeného do bieleho rúcha. Novozmluvní exegeti vykladajú túto stať Písma svätého tak, že tento mládenec predstavuje cirkev. Neznámeho mládenca stretáme aj pri zajatí Pána Ježiša. Pustiac svoj odev (plášť), nahý uteká a zachraňuje si život. Ten plášť, biele rúcho je symbolom krstu. Biele rúcho pri krste má znamenať čistotu – Kristus nás očisťuje a tak zachraňuje. Mládenec v hrobe je tiež oblečený do bieleho rúcha. Zachránený a zároveň ten, ktorý svedčí o Vzkriesenom. A to je úloha cirkvi dnes. Vstal, niet Ho tu, ajhľa miesto, kde Ho boli položili. Pán Ježiš je živý. Nie je v hrobe. Zvesť evanjelia o Vzkriesenom Pánovi Ježišovi nie je mŕtva. Nemôžeme ju ani zatvoriť do hrobu a ani do chrámu. Preto nemusíme byť smutní dnes, že nie sme v chráme. Iste nám to všetkým chýba, pretože to má svoj význam a svoju atmosféru. Ale oveľa dôležitejšie je zvesť, ktorú smieme prežívať každý so svojimi blízkymi doma. Spojení v jednej cirkvi, zachránení pre zásluhy Pána Ježiša Krista. Túto zvesť zvestujme do celého sveta. Miesto, kde ho boli položili je prázdne, ale Pán Ježiš nás predchádza. Predišiel učeníkov do Galilei a tam ho stretli. My Ho stretneme v tej nebeskej Galilei, v nebeskom domove kam nás predišiel, aby nám pripravil miesto. Dnes nie je priestor na smútok. Pretože táto zvesť evanjelia prináša radosť človeku v každom položení a situácii. Len vyjsť za Pánom Ježišom.

Amen.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

II. ČASŤ

Život cirkvi

Správu zo života cirkvi za rok 2019/20 začnem situáciou po synode 2019. Advent a sviatky narodenia Pána Ježiša prebehli v cirkvi aj v cirkevných zboroch ako obvykle.

V decembri 2019 (8.12.2019) prebehla vizitácia CS ECAV v ČR v Brne za účasti predsedníctva ECAV v ČR. V rámci vizitácie prebehla aj diskusia medzi predsedníctvom ECAV v ČR a presbyterstvom CS vo veci voľby br. zborového farára J. Kratku, ktorému končil termín voľby.

Začiatok roka 2020 ešte nenaznačoval, že by nás malo očakávať niečo, na čo sme nikto z nás neboli pripravení. Zmeny ale prišli. Avšak ešte v januári 2020 sme otvorili rok „vyznania a pokory“ podľa programu, ako sme ho prijali na synode ECAV v ČR 2019. V rámci tohto roka sme chceli pripomenúť dve dôležité historické udalosti: 490. výročie Augsburgského vyznania a udalosť, ktorá sa zapísala negatívnym spôsobom do života protestantov v ČR, bitku na Bielej hore. V súvislosti s druhou spomínanou udalosťou sme pripravovali program roka s pripomenutím osobnosti Juraja Tranovského, ktorého udalosti po bitke na Bielej hore zasiahli značným spôsobom. V roku 2020 sme mali naplánované tieto podujatia:

9. februára 2020 sa mala konať ordinácia br. Ondreja Kotscha, ktorá ale kvôli chorobe bola odložená.

25. februára sa o 18:00 konal koncert pri spomienke na Alberta Schwietzera a Dr. Martina Luthera. Koncert sa konal v rámci roka „Vyznania a pokory“.

7. marca sa uskutočnila vernisáž výstavy Juraja Tranovského v rámci roka „Vyznania a pokory“ s prednáškou brata Jakuba Retmaniaka o histórii ale aj súčasnosti života LECAV v ČR. A to bola jediná vernisáž zo všetkých pripravovaných uskutočnila v riadnom čase a bez obmedzení. Vernisáž sa uskutočnila v CS ECAV v ČR v Plzni, v chráme Božom „U Ježiška“.

8. marca sa uskutočnila odložená ordinácia brata Ondreja Kotscha a to v rámci služieb Božích Slovenského ev.a.v. cirkevného zboru v Prahe. To zároveň bola posledná nedeľa v roku, ktorá nebola ovplyvnená opatreniami súvisiacimi s covid-19.

Ešte 11. marca 2020 sme sa stretli v rámci výjazdného zasadnutia cirkevnej rady s členmi cirkevnej rady LECAV v ČR. Na ich pozvanie sme cestovali do Bystřice a po spoločnom obede, rokovaní našej CR, sme mali spoločné zasadnutie cirkevných rád ECAV v ČR a LECAV v ČR. Okruhov diskusie bolo niekoľko. Vzájomná možná spolupráca v ERC, vzájomná spolupráca na vnútromisijnom poli oboch cirkví a v neposlednom rade aj problematika financovania cirkví v súvisi s klesajúcim príspevkom na prevádzku cirkví z MK ČR.

Po tomto termíne sa život v spoločnosti ale aj v cirkvi radikálne zmenil a to pre opatrenia súvisiace s pandemiou covid-19. Nebolo možné konať služby Božie a ani ostatné zborové a ako sme neskôr zistili ani celocirkevné podujatia.

Postupne sme sa museli zaoberať situáciou v zmysle toho, aby boli zabezpečené základné duchovné potreby členov cirkvi. Každý cirkevný zbor zabezpečoval tieto potreby samostatne, v reflexii na potreby členov. Tu by som chcel poďakovať za pomoc pri zabezpečovaní predovšetkým aktuálnych informácií, čo je možné organizovať a za akých podmienok predovšetkým gen. Sekretárovi ERC, P.J. Vinšovi a za sprostredkovanie a aplikáciu týchto podmienok v rámci našej ECAV v ČR aj bratovi riaditeľovi úradu ECAV v ČR, Jánovi Macovi.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

Opatřeními súvisiacimi s covid-19 sme prešli podobne ako aj ostatné cirkvi a spoločnosť do online priestoru. V tomto priestore, resp. v domácnostiach sme prežili aj Veľkonočné sviatky.

Služby Božie sme riadnym spôsobom začali konať od 3. mája, resp. od 10. mája 2020.

Trochu paradoxne ale predsa, vlastne práve pre covid-19 sme dostali ako cirkev priestor v Českej televízii. 3. mája 2020 boli prvý krát naživo vysielané služby Božie našej cirkvi, ktoré boli vnímané veľmi pozitívne v ČT, v priestore ekumény – ERC, v spoločnosti. Pozitívne ohlasy prišli aj spoza hraníc ČR – Slovensko, Srbsko (Vojvodina), Rumunsko, Chorvátsko

Na druhej strane sme museli odložiť alebo lepšie povedané, preložiť pripravovaný duchovný víkend pre členov ECAV v ČR v hoteli Renospond. Po obdobnej akcii konanej v roku 2019 na Kokořínsku sme do poslednej chvíle čakali, či bude možné zrealizovať toto podujatie v tomto roku. Toto podujatie považujem za jedno z najdôležitejších pre budovanie vzájomných vzťahov a identity pre našu ECAV v ČR. Verím, že budúci rok to už bude možné uskutočniť.

Kvôli opatreniam súvisiacim s covid-19 bol zrušený program „Noc kostolov“ pre tento rok v chráme Božom sv. Michala V Jirchářích a s tým súvisiaca vernisáž Juraja Tranovského v rámci roku „Vyznania a pokory“ v CS Brno – tá bola presunutá na adventné obdobie ale pravdepodobne sa neuskutoční vôbec.

Rovnako bolo zrušené aj podujatie pri Svätodušných sviatkoch, záhradná slavnosť a spoločná prechádzka od pamätnej tabule J. Tranovského na „Malostranskom námestí“ ako aj pripomienka 490. výročia Augsburgského vyznania, ktoré bolo prenechané na cirkevné zbory.

Vernisáž plánovaná v Bystřici v spolupráci s LECAV bola presunutá na september a aj sa uskutočnila dňa 5.9.2020, program pripravili domáci pod vedením brata biskupa W. Szpaka. Prednášku o dejinách ale aj súčasnom pôsobení ECAV v ČR predniesol Doc. P. Hlaváček. Za ECAV v ČR sa vernisáže zúčastnili: M. Čop, L. Hudobová, P. Hlaváček a J. Maca. Po vernisáži v sobotu sme sa zúčastnili ešte služieb Božích LECAV v ČR v Bystřici v nedeľu, kde som zároveň poslúžil zvestou Božieho slova. Dovolím si vyjadriť sa k tomuto podujatiu, že to bolo jedno z mála, aj keď ovplyvnených podujatí covid-19 ale predsa naplnené dobrými bratsko-sesterskými vzťahmi s partnerskou cirkvou. Zvlášť ďakujem za bratský prístup brata biskupa Szpaka.

Po čiastočnom uvoľnení opatrení v lete a v septembri, kedy sme sa trochu nadýchli prišla ďalšia vlna pandémie ale aj opatrení s ňou súvisiacimi a opätovné zatvorenie, či obmedzenie aktivít.

V septembri 2020 sme spoločne so sestrou kurátorkou ECAV v ČR, Lenkou Hudobovou absolvovali návštevy cirkevných zborov s cieľom diskutovať o návrhu koncepcie ECAV v ČR a možnostiach financovania ECAV v ČR ako aj možnostiach a potrebách cirkevných zborov.

Výlet, ktorý sme pripravovali na tento rok – po stopách Juraja Tranovského, kde sme chceli navštíviť miesta spojené s touto osobnosťou a zároveň naše partnerské cirkvi, sme nakoniec museli zrušiť. Októbrové aktivity boli zrušené.

Aj keď táto udalosť, ktorú chcem spomenúť sa dotkla najviac Slovenského ev.a.v. cirkevného zboru v Prahe, myslím, že sa dotýka celej cirkvi. 22.9.2020 si Pán Boh odvolal z tejto časnosti nášho dlhoročného pracovníka, služobníka v cirkvi, brata Pavla Čičela vo veku 80 rokov. V nádeji vzkriesenia sme sa s našim spolubratom rozlúčili 27. septembra 2020 z chrámu Božieho sv. Michala V Jirchářích, kde náš spolubrat pôsobil vo viacerých funkciách viac ako 26 rokov života.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

Za zvláštných okolností prebehli aj služby Božie vysielané rozhlasom. Kým v júni ešte prebehli v CS ECAV v Plzni riadne, 25.10. už iba zo štúdia a bez doprovodu organa. Nakoľko som bol zdravotne indisponovaný, služby Božie vykonal br. Ondrej Kotsch s bratom V. Kopáčikom, bratom Ivičiakom a sestrou Bunčiakovou.

Ďalšie aktivity cirkvi

Každý mesiac pred zasadnutiami cirkevnej rady prebieha stretnutie duchovných ECAV v ČR, kde sa stretáme k spoločným rozhovorom ale aj administratívnym úlohám, ktoré je potom potrebné preniesť do života cirkevných zborov. V rámci týchto stretnutí prebieha spoločné štúdium Písma svätého, respektíve duchovní ECAV v ČR pripravujú prednášku na voľne vybranú tému a nasleduje diskusia. Je to spôsob akým sa chceme navzájom vzdelávať, či pomáhať si rozširovať exegetické, pastorálne, dogmatické a ďalšie vedomosti. Tento čas využívame aj na stretnutia s hosťami – z oblasti teológie a spoločenského, akademického diania. Následne sa stretáme aj pri spoločných službách Božích, ktoré sú otvorené pre všetkých.

Pastorálna konferencia sa kvôli opatreniam s covid-19 nekonala a presunula sa na rok 2021.

Celocirkevné podujatia:

Medzi celocirkevné aktivity ešte však spomeniem prípravu zamyslení v ekumenickom projekte „Denní čtení“, kde naši duchovní prispievajú svojimi úvahami pre veriacich rôznych denominácií a je možné si túto publikáciu zakúpiť aj v našej cirkvi.

Spoluúčasť na podujatiach s celospoločenským významom:

Aj túto oblasť značne zastihli opatrenia súvisiace s covid-19 a preto viaceré podujatia boli buď organizované v obmedzenej miere alebo sa vôbec nekonali.

Rok 2020 sme začali ekumenickou novoročnou slávnosťou vždy 1.1. od 18:00.

Svätodušná vigília v katedrále sv. Víta sa nekonala.

Noc kostolov – u nás v chráme Božom sa nekonala

Modlitba za domov – v obmedzenom režime 28.10.2020

8. novembra – služby Božie zmierenia pri výročí bitky na Bielej hore s odhalením kríža zmierenia.

Spolupráca s inými cirkvami:

V tejto oblasti spomeniem spoluprácu s ECAV, konkrétne s cirkevným zborom, resp. zborovým farárom Dolného Kubína, Rastislavom Stančekom pri výstave o J. Tranovskom v rámci roku „Vyznania a pokory“ a zároveň pripomením spoločnú komunikáciu a prípravu tohto projektu s bratom farárom z Třanovic Erichom Bockom zo SCEAV a bratom J. Retmaniakom z LECAV v ČR, ako aj bratom V. Ferenčíkom z Liptovského Mikuláša v rámci prípravy výletu.

Tu samozrejme nemôžem vynechať pravidelnú účasť na riadiacom výbore ERC, v jednotlivých výboroch ERC a VZ ERC.

Veľmi dobrá je spolupráca so spolkom „Martin Luther Bund“ a konkrétne s bratom generálnym sekretárom Michaelom Huebnerom ako aj prezidentom MLB, bratom biskupom Rentzingom. Obidvaja nás navštívili tohto roku v čase, keď to bolo možné a podporili našu cirkev. Z podpory MLB boli vybavené všetky cirkevné zbory PC technikou a tiež ústredie ECAV v ČR inovovalo techniku v Mathesiovej sieni.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

Našu cirkev som zastupoval na inštalácii zborového farára CZ ECAV na Slovensku, Prešov, Martina Chalúpku v januári 2020.

Zúčastnil som sa aj inštalácie biskupa VD ECAV na Slovensku, Petra Mihoča v Prešove.

Za našu cirkev som sa osobne zúčastnil rozlúčky s br. farárom Jánom Bakalárom v Prešove dňa 25. júla 2020.

Personálne:

Od januára 2020 začal pôsobiť v našej cirkvi brat Ondrej Kotsch a to na mieste misijného farára ECAV v ČR. Žiaľ pandémie covid-19 od začiatku jeho pôsobenia komplikuje jeho činnosť.

V apríli 2020 bol brat farár Jaroslav Kratka zvolený na dvojročné funkčné obdobie za zborového farára CS ECAV v ČR Brno.

Návštevy zborov:

8.12.2019 – CS ECAV v Brne / vizitácia cirkevného zboru

7.3.2020 – CS ECAV v Plzni / vernisáž J. Tranovského

12.9.2020 – CS ECAV v Brne / diskusia ku koncepcii financovania ECAV v ČR
- CS ECAV v Prahe / diskusia...

13.9.2020 – CS ECAV v Plzni / diskusia....

20.9.2020 – Slovenský ev.a.v. CZ v Prahe / diskusia

11.10.2020 – Slovenský ev.a.v. CZ v Prahe / úvod brata L. Valáška, člena revíznej komisie ECAV v ČR

11.10.2020 – CS ECAV v Praze / úvod brata S. Šlechtu, člena revíznej komisie ECAV v ČR

Evangelicus:

Časopis našej cirkvi vychádza ako ročenka. V roku 2020 je aktivovaná elektronická verzia časopisu. Papierová verzia vyjde v novembri 2020 – plánovaná k termínu synody ECAV v ČR. Br. biskupský sekretár, David Jurech, počas celého roka viackrát avizoval pasívny prístup našich duchovných k časopisu. Nie je záujem prispievať do časopisu autorskými textami. Je veľmi ťažké potom papierovú verziu časopisu zostavovať.

Služobné cesty:

Okrem už spomínaných ciest som zastupoval našu cirkev na VZ Martin Luther Bund, inštalácii brata biskupa VD ECAV na Slovensku, Petra Mihoča. Vzhľadom na opatrenia súvisiace s covid-19 bolo služobných ciest podstatne menej.

Výbor pre koncepciu ECAV v ČR:

Na základe rozhodnutia synody ECAV v ČR bol aktivovaný výbor pre koncepciu ECAV v ČR, ktorý pracoval v zložení:

J. Neumann, M. Damašek, P. Pavlík, E. Jakoubek Čorbová / členovia volení synodou ECAV v ČR

a L. Hudobová, T.M. Živný, M. Čop / členovia CR.

Postupne na prezenčných stretnutiach /január, február 2020/ a online stretnutiach (marec – október 2020/ sa výbor zaoberal jednotlivými úlohami, zadanými synodou a pripravil návrh koncepcie ECAV v ČR pre roky 2021 – 2025. Tento materiál je predložený na rokovanie synody 2020.

Evangelická církev augsburského vyznání v České republice

Záver

Rok 2020 bol pre našu cirkev opäť náročný (to som konštatoval aj v predchádzajúcej správe o rokoch 2018-19). Museli sme nachádzať nové alebo iné spôsoby práce v zboroch ako aj v komisiách a na ústredí. S Božou pomocou, Jeho požehnaním a vedením a vašou angažovanosťou, úsilím a prácou sme to zvládli.

Na záver svojej správy biskupa mi dovoľte vysloviť poďakovanie. Ďakujem Pánu Bohu za Jeho vedenie, požehnanie, posvätenie a všetko, čo sme od Neho počas uplynulého roka prijali.

Ďakujem bratovi riaditeľovi úradu ECAV v ČR za spoluprácu, vzájomnú podporu pri našej práci ale predovšetkým za nasadenie pri organizovaní celocirkevných podujatí, záležitosti úradu a príprav pracovných materiálov k rokovaniu cirkevnej rady. Bez jeho nasadenia by mnoho aktivít nebolo možné realizovať.

Ďakujem sestre Lenke Hudobovej, ako kurátorke ECAV v ČR z ktorou spolupracujeme pri vykonávaní úloh predsedníctva cirkvi vo vedení cirkvi. Túto úlohu vykonáva naďalej napriek osobným, pracovným a rodinným životným komplikáciám, čo si veľmi vážim.

Taktiež ďakujem biskupskému sekretárovi bratovi Davidovi Jurechovi, ktorý plní svedomito všetky úlohy vyplývajúce funkcie, ktorú zastáva.

Ďakujem všetkým kolegom, kolegyni za spoluprácu. Ďakujem revíznej komisii za vykonávanie a plnenie svojej úlohy v priebehu celého roka. ako aj všetkým Vám milí bratia a sestry, ktorí sa podieľate na tom, aby naša cirkev bola skutočným spoločenstvom veriacich v Ježiša Krista, nášho Pána.

Mgr. Marián Čop

biskup ECAV v ČR